

Με την άδεια του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών, με την υποστήριξη της Β' Εφορείας Αρχαιοτήτων και του Βασιλείου Πετράκου και με την βοήθεια του Ιδρύματος FRITZ THYSSEN ο DIETER OHLY (Διευθυντής της Γλυπτοθήκης του Μονάχου από το 1962 ως το 1978) διεξήγαγε από το 1966 και ως τον θάνατό του επιστημονικές έρευνες στο Ιερό της Αφαίας στην Αίγινα, διαδεχόμενος τους Βαλέριο Στάη (1884) και ADOLF FURTWÄNGLER (1901). Οι έρευνες αυτές ξεκίνησαν με την επανέκθεση των αετωματικών μορφών του ναού και είχαν σκοπό την ολοκλήρωση της γνώσης της ιστορίας της αρχιτεκτονικής και της λατρείας του Ιερού. Μετά τον θάνατο του OHLY (1979) οι εργασίες συνεχίστηκαν από τους KLAUS VIERNEISEL, MARTHA OHLY-DUMM και τους συνεργάτες τους, και το 1988 ολοκληρώθηκαν με την τακτοποίηση του αρχαιολογικού χώρου και τη διαμόρφωση του κτιρίου των ανασκαφών σε χώρο αρχιτεκτονικής τεκμηρίωσης.

Κύριο αποτέλεσμα των εργασιών αυτών, εκτός από τα σημαντικά συμπεράσματα για την ιστορία της αρχιτεκτονικής του νεώτερου ναού, είναι η ανακάλυψη του παλαιότερου πώρινου ναού της Αφαίας, που κήκε γυρω στο 500 π. Χ. Η εν μέρει αποκατάσταση αυτού του ναού είναι το επιστημονικό ελκυστικό επίκεντρο του κτιρίου των ανασκαφών. Εκτός από αυτό εκτίθενται και αρχιτεκτονικά μέλη των αετωμάτων του νεώτερου ναού με γύψινα εκμαγεία των μορφών. Μια έκθεση εικόνων και κειμένων σε τρεις γλώσσες και διάφορα ξύλινα ομοιώματα μας πληροφορούν για την μορφή και την ιστορία του Ιερού.

Εκτός από το Ίδρυμα FRITZ THYSSEN οφείλονται ευχαριστίες για σημαντική ενίσχυση στο Ίδρυμα Αδελφών BOEHRINGER INGELHEIM για τις θεωρητικές επιστήμες, στο Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο και στο Σύλλογο των φίλων και χορηγών της Γλυπτοθήκης και των Συλλογών Αρχαιοτήτων του Μονάχου.

Mit der Erlaubnis des Ministeriums für Kultur und Wissenschaften, mit der Unterstützung der 2. Ephorie der Altertümer und des Ephoros Vasilios Petrakos und mit der Hilfe der Fritz Thyssen Stiftung hat Dieter Ohly (Direktor der Münchner Glyptothek von 1962 bis 1978) seit 1966 und bis zu seinem Tode in der Nachfolge von Valerios Stais (1894) und Adolf Furtwängler (1901) im Aphaia-Heiligtum von Ägina wissenschaftliche Untersuchungen durchgeführt. Sie gingen von der Neuaufrstellung der Giebelfiguren des Tempels aus und hatten eine Abrundung der Kenntnis der Bau- und Kulturgeschichte des Heiligtums zum Ziel. Nach Ohlys Tod (1979) wurden die Arbeiten von Klaus Vierneisel und Martha Ohly-Dumm und Mitarbeitern fortgeführt und 1988 mit der denkmalpflegerischen Anlage des Geländes und der Ausgestaltung des Grabungshauses zu einer Architekturdokumentation des Heiligtums abgeschlossen.

Hauptergebnis des Unternehmens ist neben wichtigen Erkenntnissen zur Baugeschichte des jüngeren Tempels die Auffindung des älteren, gegen 500 v. Chr. abgebrannten Tempels der Aphaia. Der Teilwiederaufbau dieses Tempels ist die wissenschaftliche Attraktion des Grabungshauses. Außerdem haben hier Architekturproben der Giebel des jüngeren Tempels mit Figurenabgüssen Aufstellung gefunden. Eine dreisprachige Text- und Bilddokumentation und verschiedene Holzmodelle unterrichten über die Gestalt und Geschichte des Heiligtums.

Neben der Fritz Thyssen Stiftung wird namhafte Förderung der Arbeiten auch der Geschwister Boehringer Ingelheim Stiftung für Geisteswissenschaften, dem Deutschen Archäologischen Institut und dem Verein der Freunde und Förderer der Glyptothek und der Antikensammlungen München verdankt.

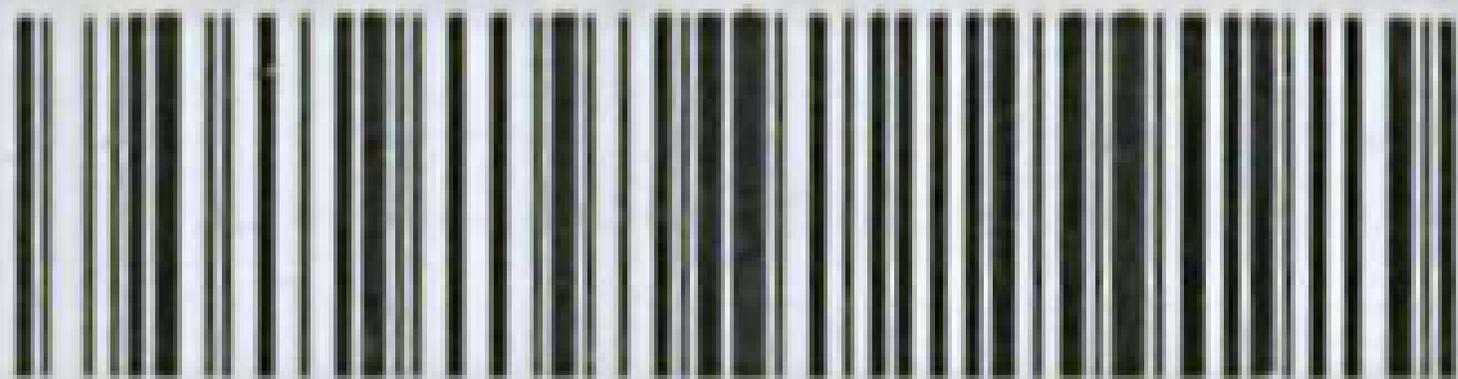
OSKAR KOKOSCHKA: *Ναός της Αφαίας στην Αίγινα, από ΝΑ, 1961; Χρωματιστό μολύβι σε χαρτί, 24,6 x 34,5 εκ.*
OSKAR KOKOSCHKA: *Aphaiatempel von Ägina, von Südosten gesehen, 1961; Farbstift auf Papier, 24,6 x 34,5 cm.*

Με την ευκαιρία της παράδοσης
του κτιρίου των ανασκαφών στο ναό της Αφαίας στην Αίγινα
στο Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών
της Ελληνικής Δημοκρατίας
το Σάββατο, 22 Απριλίου, στις 12
έχουμε την τιμή να σας προσκαλέσουμε
σε μια πρώτη επισκεψή του.

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Jale İnan Arşivi

JALARC0800211